

Francis Frangipane: Kristuksen tuntemisen täyteyteen

Francis Frangipane: Pursuing the Stature of Christ

Apostoli Paavali ilmaisee Jumalan ylivertaisen suunnitelman seurakuntaansa varten eräässä hyvin syvässä jakeessa. Hän sanoo, että meitä ei ole kutsuttu yhtään vähempään kuin siihen, että pääsemme *Jumalan Pojan tuntemiseen ja niin saavutamme aikuisuuden, Kristuksen täyteyttä vastaavan kypsyyden... Ef.4:13*. Isän kunnianhimoinen suunnitelma on tuoda meidän kauttamme esiin kaikki se, mitä Kristus on - hänen ominaisuutensa ja voimansa. Hän ei ole sitä ottanut tavoitteekseen vain ikuisuutta varten, vaan toteutumaan jo keskellä meidän taisteluitamme ja kiusauksiamme, jossa meidän on määrä kasvaa *kaikin tavoin kiinni Kristukseen, häneen, joka on pää. Ef.4:15*.

Kuinka olemmekaan kasanneet kaikenlaisia rajoituksia, ettemme voisi toteuttaa Jumalan kutsua! Kaikkivaltiaan tavoite ei meidän suhteemme rajoitu siihen, että me tulemme kilteiksi kristityiksi, vaan hän haluaa tehdä meistä Kristuksen kaltaisia, kirjaimellisesti hänen persoonansa osatekijöitä (1.Kor.12:12, 2.Piet.1:3, Hepr.3:14, Gal.2.20). Pyhitetyn opin ja onton opin välillä on ero (engl.'hallowed/hollow', suom.huom.). Meidän on syytä mitä pikimmin hylätä ne rajoitukset, joita hengellisesti tyhjät uskonnolliset perinteet asettavat: Jumala on kutsunut meidät osallistumaan Kristuksen täyteyteen! Hänen armonsa syvyys on lahjoittanut meille kyvyn kiivetä hänen pyhyytensä huipuille. Meille on annettu se mahdollisuus, että voimme Pyhän Hengen avulla vastuunalaisesti käyttää Kristuksen arvovaltaa!

Kun nyt olemme vastaanottaneet Kristuksen rakkauden kaikessa laajuudessaan, me olemme myös kutsutut tuomaan sen esiin sen kaikessa pelastavassa voimassaan. Niinpä kaiken, mitä nyt näemme Jeesuksessa, on Jumalan tarkoitus ilmaista meidän kauttamme. Tämän Kristuksen kaltaisuuteen pyrkimisen näky on tekijä, joka pitää meidät lujasti opillisen puhtauden tiellä. Heti kun olemme päässeet omistamaan näyn Kristuksen kaltaisuudesta, tapahtuu hämmästyttävä muutos: *silloin emme enää ole alaikäisiä, jotka ajelehtivat kaikenlaisten opin tuulten heiteltävinä ja ovat kavalien ja petollisten ihmisten pelinappuloita. Ef.4:14*.

Huomatkaamme myös: Paavali ei tarkemmin määrittele, ovatko "opin tuulet" yksinkertaisesti jotakin väärää opetusta. Eihän opinkappaleen tarvitse olla väärä viedäkseen harhaan - jopa oikea ja tosi opin käsitys, jos sitä ylenmäärin liioitellaan, voi johtaa meidät sivuun siitä, mikä on todellista Kristuksen kaltaisuutta.

Juuri siinä, missä me kerskumme oikeasta opista ja hengellisestä armoituksestamme, monet meistä joutuvat harhaan. Eihän se, mikä meitä patistaa olemaan entistä enemmän uskonnollisesti aktiivisia, ole aina Jumalan johtamaa. Jos emme näe Kristuksen kaltaisuutta oman tulevaisuutemme keskeisenä asiana, silloin voi jokin opin tuuli hyvinkin olla meitä eteenpäin vievä asia.

Nykyisessä seurakunnassa on oppeja, jotka ovat kasvaneet tärkeämmiksi kuin niiden osuus Jumalan sanasta edellyttää, ja siksi niillä on taipumus hämärtää meidän näkyämme Kristuksen kaltaisuudesta. Joistakin oppikäsityksistä - kuten maallisen vaurastumiseen liittyvistä opetuksista tai ylösoton ajoituksesta - on voinut tulla tasapainoamme horjuttavia ohjenuoria, jotka helposti vievät meidät harhaan siitä totuudesta, joka löytyy lopultakin vain Jeesuksesta.

Jotkin seurakunnat korostavat liikaa oppia, joka koskee kielillä puhumista. Uskon vahvasti, että kaikki armolahjat ovat tätä päivää varten, mutta myös armolahjoista voi tulla monille opintuulia.

Emme siis puhu mistään väärästä opetuksesta, vaan oikeista uskonkäsityksistä, joista vain on kehittynyt todellisen evankeliumin pilakuvia. Oikea ja tasapainoinen opillinen ymmärrys on perustavaa laatua oleva tekijä meidän hengelliselle hyvinvoinnillemme. Mutta jos jokin erityinen opinkohta syö meidän koko energiavarastomme niin että emme enää yritä päästä Kristuksen luonteen ja voiman omistamiseen, olemme luultavasti joutuneet harhaan.

Paavali myös totesi, että pyrkimyksemme tulla Kristuksen kaltaisiksi estää meitä joutumasta tuuliajolle "kaikenlaisten opin tuulten heiteltäväksi" (Ef.4:14). Tällainen "opin tuuli" on hengellinen virtaus, joka voi pyyhkiä yli seurakunnan tai kaupungin. Se on hengellinen "hyökyaalto", joka voi puhdistaa ja parantaa. Oikeanlainen hengellinen aalto voi vapauttaa suurenmoista iloa ja tuoda parantumista sellaisille elämämme alueille, joita Jumala ei ole ennen päässyt koskettamaan. Mutta jos olemme aina erilaisten virtausten perään, meidän on hyvä tietää: vuorovesi, joka tuo suurenmoisia voimavaikutuksia ja siunauksia, myös vetäytyy aina pois. Kun aalto on mennyt menojaan, se ei tarkoita, että Jumala olisi hylännyt meidät tai että hänen ikuiset suunnitelmansa olisivat muuttuneet.

Aito Jumalan Hengen liikehdintä, tulee se sitten tuoreena opillisen ymmärryksen lisääntymisenä tai ainutlaatuisina hengen voimavaikutuksina, on Jumalan antamaa, jotta me saisimme voimaa kasvaa enemmän Kristuksen kaltaisiksi ihmisiksi. Tosiasia kuitenkin on, olemme sitten valmistavassa ajassa tai keskellä Jumalan läsnäolon kirkkautta, ristin kantamisen keskellä tai liitelemässä ylösnousemusvoiman nosteessa, meidän tulisi kaikella innolla keskittyä päämääräämme Kristuksen kaltaisiksi tulemisesta.

Jos sinua hämmentää se, mitä seurakunnan keskellä on nyt menossa yleisesti ottaen tai jopa sinun itsesi kohdalla henkilökohtaisesti, muista: Jumala ei halua, että olet kaikenlaisten virtausten vietävänä tai opintuulien heiteltävänä. Keskeistä ei ole se, noudatammeko jotakin oppia tai jäämmekö jonkin virtauksen vietäväksi. Olennainen kysymys on se, pääsemmekö kasvamaan Kristuksen täyteen täyden iän määrään.

Francis Frangipane

Copyright © 2014 Francis Frangipane. Tämä artikkeli on suomennettu Francis Frangipanen saarnakokoelmasta [Francis Frangipane Messages](#).

Copyright © 2014 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.